

са своимъ столѣтиемъ чрезъ какву слабость свезани. Први немачки епосъ Клопштокова месијада, ова трептећа ледена палата, као што е Жанъ Паулъ Рихтеръ назива, није ништа друго, него цигла подложностъ, која е у заносу стихотворномъ и сентименталномъ самоуживаню свой предметъ прогутала; слѣдователно е то епическо противурѣчје, зато и има само мало читателя, кои бы стрпѣније имали целу ю прочитати. И сама дѣла „Räuber“ одъ Шилера, и „Werther“ одъ Гетеа, бироническа су, то естъ прераздражена, и текъ доцниимъ увиђанѣмъ и продуженомъ пазљивости изишло е обоима за рукомъ, те су се мало нешто одъ духа времена одтргли. Шилерове изрядне драме и песме, есу при свемъ томъ опетъ са умствованяма, мудрованяма, изряднимъ изреченияма и идеалитетима, у кратко са подложностѣу стихотворца испунѣна. Сачинителѣи Пародия Шиллерови — и Гетеови Ксения опояли су одма подъ насловомъ: Найиовије. Немачко, стихотворство:

„Просторъ и часъ пѣснички списанъ е: чекаймо само

Кантову критику некъ сложе у Хекзаметровъ стихъ.

Само за сублимирану паметъ есу ове песме.

Поредъ философије свой чине и чиниће тыскъ.